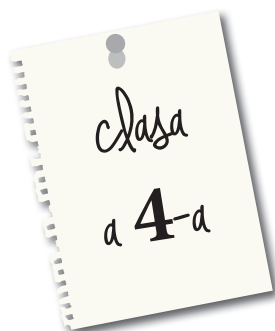

Aurelia Arghirescu
Floarea Ancuță
Claudia-Adriana Bancu
Ileana Leafu

Evaluare finală

Limba română și Matematică

CUPRINS

Cuvânt-înainte.....	3
Teste limba română (1 – 20)	7
Răspunsuri teste limba română.....	132
Teste matematică (1 – 12).....	139
Răspunsuri teste matematică.....	215

... CUVÂNT-ÎNAINTE ...

În cadrul strategiei moderne, evaluarea la sfârșitul ciclului primar este un moment important. Concepute după modelul testelor de evaluare finală la nivel național, cele 20 de teste de limba română și cele 12 de matematică verifică nivelul competențelor fundamentale, oferind elevilor și părinților repere la care aceștia, indiferent de manualul alternativ folosit, să poată aprecia nivelul de performanță atins în învățare.

Prezentarea unor răspunsuri incorecte evidențiază carențe în pregătirea generală, ca urmare a unor limite de înțelegere și abstractizare.

Răspunsurile satisfăcătoare îi vor îndreptăți pe elevi să se considere familiarizați cu noțiunile de bază. Frecvența mare de răspunsuri corecte justifică un nivel de pregătire competițională, transformând lucrarea de față într-un pas important spre autocunoaștere, pentru dezvoltarea unui program propriu de învățare în prag de gimnaziu.

Autoarele

TESTE
LIMBA ROMÂNĂ

...TESTUL 1...

○ Citește cu atenție textul, pentru a putea răspunde cerințelor din paginile următoare:

Trăia odată, de demult, în insula Oki, foarte departe de aici, un iepure alb. Insula asta era cât se poate de frumoasă, cu tot felul de flori și fructe și mai ales cu mai multe neamuri de foi de salată și lăptuci pe care iepurele nostru le mânca mereu cu o poftă, de ți-era mai mare dragul să-i vezi dințișorii rozând la cotorul frunzelor, în timp ce ochii îi fugeau, cu teamă, în lături.

Dar cine e mulțumit cu ce are? Voia și el să mai schimbe locul, că i se urâse numai pe insulă. De aceea dorea să ajungă la țărm, dar n-avea cum; că marea era adâncă, iar el nu știa să înoate. Zile și nopți se chibzuia el în fel și chip, dar în zadar, că nimic nu găsea.

Într-una din zile, un crocodil trecu prin apropierea insulei. Iepurele alb, muncit de gândul său, era să se-ndepărteze, că n-avea chef de vorbă, când deodată îi trăsni prin cap un gând năstrușnic. Se-ntoarse repede spre crocodil și-i strigă:

— Hei, ia ascultă! Veți fi voi, crocodilii, mai mari, dar tot neamul iepuresc e mai numeros!

Namila se opri din înot, se apropie de țărm, deschise gura cât o șură și zise:

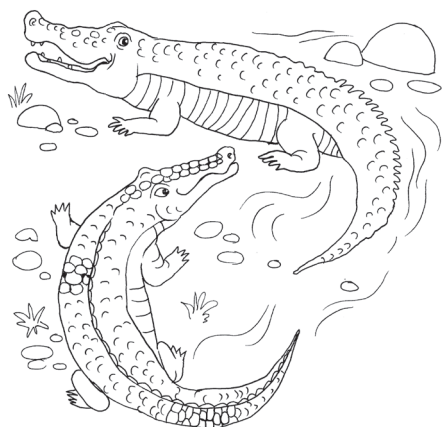
— Ți se pare, pentru că nu știi câți suntem în fundul apei.

— Așa, zise iepurele, hai să ne numărăm!

— Hai, dar cum să facem?

Iar iepurele, șiret, îi spuse:

— Iată cum: voi, crocodilii, să vă așezați în șir de aici până la țărm, într-o singură

linie, plutind pe mare; eu o să merg repede pe spatele vostru și o să vă număr în fugă.

— Bine, zise crocodilul și plecă să le spună celorlalți.

Atunci tovarășii lui se înșirară așa cum fusese vorba, iar drăcosul de iepure trecu pe spinarea lor, cât e marea de mare, până la țărm. Când fu însă aproape de mal, nu-l mai răbdă inima și le strigă, plin de bucurie:

— Asta am vrut: să ajung la mal. Sâc, proștilor, că v-am păcălit!

Cum sfârși de vorbit, cel din urmă crocodil, care era mai aproape, se înfurie și repezindu-se după el, îi sfâșie pielea și-l jupui de tot, de rămasse bietul iepure numai cu carnea pe el, roșie, plină de sânge.

Tocmai atunci trecură pe acolo optzeci de zei, toți frați, care se duceau să o ceară de nevastă pe prințesa Yakami; că se dăduse vestea peste nouă mări și nouă țări despre frumusețea și despre sufletul ei ales. Și când văzură pe nenorocitul de iepure că țipa și se văieta de durere, îl întrebă:

— Dar ce e cu tine?

El le răspunse, văitându-se:

— Iaca, am vrut să trec pe țărm pe spinarea crocodililor, și ca să stea, le-am spus că vreau să-i număr. Dar ei de necaz că i-am păcălit, uite ce mi-au făcut.

Zei, ca să-și bată joc de el, îi spuseră:

— Du-te de te scaldă în apa sărată a mării și apoi întinde-te să te usuci la vânt, că-ți trece!

Iepurele dădu fuga de se băgă în mare, dar îl cuprinse deodată o usturime din pricina sării din apă, de credea că o să înnebunească. Așa că repede se întinse la vânt, așa cum îl povățuiseră zeii. Atunci i se zbârci carnea de nu mai putea de durere.

În urma zeilor mergeau servitorii lor, care le purtau bagajele, iar cel din urmă dintre ei, îl întrebă și el ce a pățit. Iepurele îi povesti totul de la început. Iar servitorului, care era un fel de zeu, i se făcu milă de el și îi zise:

— Uite ce să faci: mai întâi du-te iute de te spală cu apă dulce de izvor; pe urmă adună polen de papură și dă-ți cu el pe tot corpul și așa o să-ți treacă!

Iepurele alb se codi la-nceput, crezând că iar e vreo păcăleală; dar fiindcă nu mai putea de usturime, iar chipul blând al servitorului îi insufla încredere, dădu fuga la izvor și își alină durerile cu apa rece ca gheața. Apoi adună în grabă polen de pe florile de papură, se tăvăli în el așa ca să-i acopere toată carnea, și ce să vezi? Numai decît începu să-i crească toată blana la loc, așa cum fusese înainte.

Acum, iepurele acesta era un iepure fermecat; după ce s-a făcut bine, îi spuse așa binefăcătorului său:

— Îți mulțumesc din toată inima pentru binele pe care mi l-ai făcut. Pe cei optzeci de răi, care și-au bătut joc de mine, îi blestem să nu li se împlinească ceea ce și-au pus în gând. Numai tu vei izbândi.

— Bine, iepure alb, zise el rîzînd, dar măririle lor se duc să ceară de nevastă pe frumoasa prințesă Yakami. Cum o să se mărite prințesa cu un servitor?

— Uite așa, bine. Îi blestem să n-ajungă niciunul să o ia de nevastă pe prințesă. Tu, măcar că ești numai un servitor, tu o să te însori cu ea.

Servitorul clătină din cap cu neîncredere, apucă bagajele și goni cu ele după zei.

Cînd ajunseră la castel, unul după altul, cei optzeci de zei se înfățișară minunatei prințese, punându-i la picioare nestemate strălucitoare și jurîndu-i dragoste pînă la moarte.

Era unul mai frumos decît celălalt, îmbrăcați numai în aur și mătăsuri scumpe. Dar prințesa pe niciunul nu-l plăcu. Privirile ei cercetătoare se opriră asupra binefăcătorului iepurelui alb.

— Dar acesta, preamărită domniță, nu este decît un servitor, ziseră nedumeriți zeii.

— Pe el îl vreau de soț, răspunse prințesa, zîmbind cu blîndețe.

Și făcură nuntă fără pereche, de se duse pomina, iar în capătul mesei fără sfîrșit, cine credeți că sta, rozînd cu poftă o lăptucă mare cît el? Chiar iepurele alb. Că avuseseră grijă să-l poftască la praznic, iar el nu putuse să nu primească o cinste atît de deosebită.

(Pățania iepurelui alb – poveste japoneză)

VOCABULAR

- *în lături* = *în lateral*
 - *a chibzui* = *a reflecta, a gândi, a medita*
 - *namila* = *ființă foarte mare, matahală*
 - *a povățui* = *a sfătui, a îndruma*
 - *a insufla* = *a îmbărbăta, a încuraja*
 - *nestemate* = *pietre prețioase*
 - *praznic* = *petrecere mare, ospăț*
-

1. Unde trăia iepurele alb? Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

- a)** în pădure
- b)** pe câmp
- c)** în insula Oki
- d)** la Polul Nord

2. Ce mânca iepurele? Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

- a)** foi de salată și lăptuci
- b)** morcovi și varză
- c)** grâu și salată
- d)** varză și lăptuci

3. Unde dorea să ajungă? Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

- a)** la pădure
- b)** la Polul Sud
- c)** la peninsulă
- d)** la țărm

4. De ce nu putea să ajungă la țărm? Scrie răspunsul pe rândurile următoare.

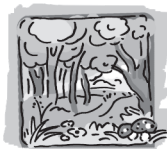
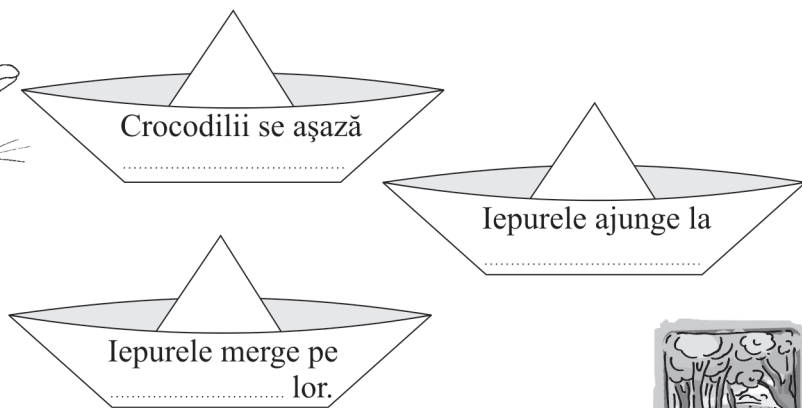
5. Cine a trecut prin apropierea insulei? Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

- a)** un șarpe
- b)** un crocodil
- c)** un câine
- d)** un urs

6. Ce i-a făcut ultimul crocodil iepurelui? Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

- a)** l-a ajutat să ajungă la mal
- b)** i-a sfâșiat pielea
- c)** i-a oferit o recompensă
- d)** i-a adus o salată

7. Completează spațiile punctate și, respectând etapele parcurse de iepure pentru a ajunge la țărm, numerotează bărcuțele de hârtie.

8. Unde se duceau zeii? Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

- a)** să o ceară de nevastă pe prințesa Yakami
- b)** să ceară ajutorul prințesei
- c)** să caute o comoară
- d)** să-l ajute pe iepure

9. Ce l-au sfătuit zeii pe iepure? Scrie răspunsul pe rândurile următoare:

10. Cine purta bagajele zeilor? Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

- a)** prietenii
- b)** iepurașul
- c)** părinții
- d)** servitorii

11. Cu ce fel de apă îl sfătuiește servitorul pe iepure să se spele? Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

- a)** apă proaspătă de izvor
- b)** apă dulce de izvor
- c)** apa sărată a mării
- d)** apa amară a bălții

12. Cine i-a insuflat încredere iepurașului? Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

- a)** ultimul zeu
- b)** promisiunea că se va vindeca
- c)** chipul blând al servitorului
- d)** prințesa Yakami

13. Ce a devenit iepurele după ce s-a vindecat? Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

- a) iepure de casă
- b) iepure fermecat
- c) iepure de câmp
- d) iepure curajos

14. Completează propozițiile cu informații din text.

- a) Iepurele îi blestemă pe cei _____ să nu li se împlinească _____.
- b) Servitorul apucă _____ și goni cu ele după zei.
- c) Zeii se înfățișară minunatei _____.
- d) Privirile prințesei se opriră asupra _____ iepurelui alb.

15. Scrie în casete efectele produse de tipurile de apă.

☐ apa sărată a mării

☐ apa rece ca gheața a izvorului

16. Cine stătea în capul mesei? Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

- a) ceilalți servitori
- b) zeii
- c) iepurele
- d) prințesa

17. Numerotează propozițiile în ordinea desfășurării acțiunilor.

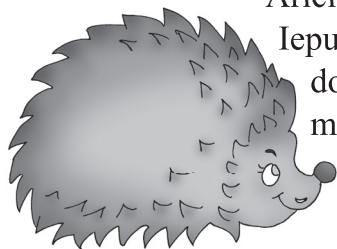
- ☐ Crocodilii formează un șir.
- ☐ Optzeci de zei se duceau la prințesă.
- ☐ Iepurele îl recompensează pe servitor.
- ☐ 1 Iepurele alb trăiește pe insula Oki.

- ☐ Servitorul îl ajută pe iepure să se vindece.
- ☐ Iepurele vrea să ajungă la țarm.
- ☐ Ultimul crocodil sfâșie pielea iepurelui.

18. Ce dorință ar putea să-ți îndeplinească iepurele fermecat? Scrie răspunsul pe rândurile următoare:

...TESTUL 2...

○ Citește cu atenție textul, pentru a putea răspunde cerințelor:

Ariciul mergea spre casă. Pe drum l-a ajuns din urmă Iepurele și au pornit împreună. În doi drumul este de două ori mai scurt. Până acasă drumul fiind lung merg și discută. Deodată, de-a curmezișul drumului, un bețișor. Luat cu vorba, Iepurele nu-l văzuse și se împiedică de el, mai să cadă.

— Ah, tu!... s-a supărat Iepurele și a lovit bețișorul cu piciorul, aruncându-l cât acolo.

Dar Ariciul a ridicat bețișorul, l-a pus pe umăr și a alergat să-l ajungă din urmă pe Iepure. Văzând la Arici bețișorul, Iepurele s-a mirat.

— Țsta nu-i un bețișor oarecare – i-a explicat Ariciul. Este un bețișor năzdrăvan.

Iepurele n-a zis nimic. Au mers mai departe până ce au ajuns la un râuleț. Dintr-un salt, Iepurele a sărit pe malul celălalt și a început să strige:

— Hei, Cap-Țepos, aruncă bețișorul, n-ai cum să ajungi cu el aici!

Ariciul n-a zis nimic, s-a dat puțin înapoi, și-a luat avânt, a înfipt bețișorul în mijlocul râulețului și dintr-un salt – iată-l pe celălalt mal, alături de Iepure, ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat. De mirare, Iepurele a rămas cu gura căscată.

— Bravo ție, deci știi să sari!

— Eu nu știu nicidecum să sar, a spus Ariciul, m-a ajutat bețișorul năzdrăvan – peste toate săritor.

Au pornit mai departe. N-au mers mult și s-au trezit la o mlaștină. [...] Iepurele a alunecat de pe un mușuroi și s-a dus în smârc până la urechi. Ariciul s-a cățarat pe mușuroi, cât mai aproape de Iepure, și i-a strigat.

